خيالونه

د شعرونو مجموعه

سميع الدين افغاني

www.samsoor.com

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهمه دا چه ((دا زه پښتون يم ته هزاره يې)) او ((دا زه فارسي وايم او ته پښتو)) خبره د يو لړ نا بالغو · په نامه روښانفکرانو ، د غرض او مرض خبري دي · او
نور پاته اولس ، لوی او واړه ، پښتون او هزاره او ···· په يو صف کښې ولاړ دملي هنر ((ښکلي جانان)) ته دميني سلام وړاندې کوي او تر ښکلا يې ځاريږي ····
د تېرو هېرو خاطرو همدې خوږو خوندونو سره کور ته ورسيدم ، د افغانې صاحب د شعرونو د مجموعې د خيالونو نور خيالولي شعرونه مي هم ولوستل
·دغسې ((د يار دميني)) نورې سندرې هم· يوازې دا نه ، دوطن او ملت ، د افغان او افغانستان دميني سندرې هم· او يوازې ، د محبت ، صداقت ، افغان ، دا
افغانستان دی ، دا څه حال دی ؟تر عنوان لاندې منظومې نه ، بلکه دغسې نور غزل او نظمونه هم ، د ويناوال ددغسې مينې څرګندوی دي·
ما ډيري خبرې وکړې· زه خپلې خبرې بسوم· تاسې لطفا ما وبخښئ او
مجموعه ولولئ·

په درناوي

ستاسو خدمتګار

عبدالله بختانی

کابل - خيرخانه

د ۱۳۸۸ د زمري ۱۲ مه

د ۲۰۰۹ د اګست درېيمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندره ویله
زما ښکلې جانانه
زه جار شمه له تانه ۰
ما مه شړه له ځانه ۰
قربان دې شم ۰
قربان دې شم۰
السلام۰
السلام۰

ښاغلي رحیم ګل غمزده خپله دغه سندره په هماغه وختونو په کابل راډیو کښې ویلې وه۰ په محافلو کښې یې هم اوروله او د ځینو نورو سندرغاړو له خوا هم ویل کېدله۰ او تر اوسه اورول کېږي۰

زه چه دغو خږ سرو سندر بولو ماشومانو ته نژدې شوم۰ ورته ودرېدم۰ بیا مې ورسره لږه مرکه هم وکړه ۰وپوهېدم چه دا هلکان د همدې ښار اوسیدو نکي په خټه هزاره ګان دیي۰ او ژبه یې دري ده ۰۰۰۰

سبا ته د پښتو ټولنې غونډه جوړه شوه ، نو ما دا کیسه وکړه او زیاته مې کړه:

دا خبره سمه نه ده چه موږ وو ایو فارسي ژبي د پښتو مخه نیسي۰

د کابل ښار فارسي ژبي هزاره ماشومان چه په خوند خوند ، په ډیر شوق و ذوق ، پرته د چا د وینا او تقاضا نه ، پښتو سندره وایي او خوند تري اخلي ، د دوو حقیقتونو ځرګندونه کوي :

لمړئ دا چه په سندره کښې هنري زور دومره زیات دی چه یوازې د پښتنو نه ، یوازد سندرغاړو نه ، یوازې د مشرانو نه ، بلکه د کوچني ماشومو هزاره ګانو په زړونو او ذهنونو یې هم دومره اغېزه کړی دی چه دغه سندره په ډېر شوق و ذوق او احساس د هغو په ژبه جاری شوې ده ۰۰۰۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پیژندنه

د کتاب نوم پردیس خیالونه

شاعر سمیع الدین افغاني

د چاپ کال ۲۰۰۹ میلادي

د چاپ شمېر ۵۰۰ ټوکه

د چاپ وار لمړی

کمپوز سمیر افغاني

ټولګه دوهمه

د چاپ ځای

د حق د لارې کلتوري ټولنه-جرمني

ډالی

زما د خوارېه پلار
اروا ښاد مولانا محمد سعید سعید افغاني
پاک روح ته۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښې رښتيا او دروغ شکايتونه کول٠ ځينو به زور واهه چه د يو لړ قالبي الفاظو او علمي ترمونو اولغتونو په استعمال خپل علميت او لياقت ثابت کړي٠ د نورو ملګرو مشخصې خبرې رانه هېرې شوي دي٠
خو زما د لنډو وړانديز لنډيز داسې کېداى شي :
په ځينو طبعي خصلتونو کښې ، فرد او ټولنه ، يو تر بله سره ورته والى لري٠ که يو فرد خپله روغتيا وساتي ، ورزش وکړي٠ سم او مناسب خوراک ولري او ځان قوي او مضبوط کړي ، که له بهره څخه وجود ته يې مکروبونه هم ننوځي ، د هغه د وجود مقاومت په اثر د هغه مکروبونو اغېزه کمېږي ياله مينځه ځي نو که ټولنه ، خصوصا پښتو ټولنه او د هغه غړي سم کار وکړي ، د ښې مطالعې په اساس د منطق او استدلال او علمي اسنادو او شواهدو سره ښې ليکنې او تاليفات ټولنې ته وړاندې کړي ، بيا نو ټولنه پخپله ، موږ په کار قناعت کوي ، چاته د مخالفت څه موقع په لاس نه ورځي او که ورشي هم مخالفت يې دومره تاثير نه کوي ٠٠٠٠
وزير صاحب خپل ساعت ته وکتل٠ ويل: دولس بجې شوې په کارو و کښې ستاسو برياليتوب غواړم٠ تاسې خپلو کښې سره کښېنئ ، د همدغو خبرو په اساس خپل کارونه تنظيم کړئ٠ که ماته مو څه امر کاوه و رسمي وړانديز راته وسپارئ٠ زه ستاسو په خدمت کښې يم ٠٠٠٠ د خداى په امان٠
د پښتو ټولنې رئيس موږ ته وويل : تاسې نور هم فکر وکړئ٠ ددې خبرو په اساس ، اوکه تاسو سره نور نظريات هم وي ، سبا به سره کښېنو او ٠٠٠٠

مازيګر زه د استاد الفت د ليدو به تکل وخوزېدم٠د هغه کور د ((چمچه مست)) د خوړ په غاړه ، په ښېر شاه مېنه (څلورمه کارته) کښې و ٠ ور روان وم٠ هلته د کارتې د کوڅو په دوړو کښې پينځه شپږ تنو ماشومانو په جګ اواز

په هغه زړو ورسته پاته زمانه کښې زموږ يوازې يو وطنپال دغسې و ٠ اوس پدې ورسته وروسته زمانه کښې ماشاالله زمونږ ډېر وزيران دغسې دي چه وطن پرې ګران دى٠ مګر پدې ګران وطن کښې په هغه مهال جرءا و سېږي چه دى پکښې د کابينې وزير وي٠
د کابينې هغه محترم غړى د معارف وزير و ٠ د پښتو ټولنې رياست رسما د معارف وزارت پورې مربوط و ٠ د پښتو ټولنې ريس پوهاند صديق الله رښتين و ٠ زه هم د همدې ټولنې علمي غړى وم٠
يوه ورز رئيس صاحب موږ ټولو غړو ته د استعلام په ذريعه خبر راکړ چه سبا په لسو بجو وزير صاحب پښتو ټولنې
ته تشريف راوړي او تاسو سره ملاقات لري٠ نو تاسې به په همدغه مهال د رياست په دفتر کښې حاضر اوسئ !
حاضر شوو ، وزيرصاحب راغى ٠٠٠ کښيناست٠ دعلم او معارف وطن او ملت ، پښتو او پښتنو په ارتباط يې څو جذباتي خبرې وکړې ، د کار ټکى پکښې هيڅ نه و٠ مګر موږ يې ټول تر اغېز لاندې راغلو ، بيا يې وويل: دا پښتو ټولنه ده٠ موږ او تاسې رسما مکلف يو چه دلته دې ټولنې د مرام او مقرراتو سره سم ، پښتو ملي ژبې ته علمي خدمت وکړو نو لطفا تاسې هر يو خپل نظريات ووايئ ٠٠٠٠
تقريبا موږ ټولو خبرې وکړې٠ بيکاره او د کار خبرې٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډيرو به د پښتو او پښتنو په باره کښې احساسات ځرګندول ، ځينو به پدې برخه کښې د وزير صاحب د شخصيت په ستاينه کښې مبالغه کوله. يو نيم د پښتو ټولنې ځينې معمولې ضرورتونو ته د وزير صاحب توجه اړول ۰ د اسې کسان هم وو چه د افغا نستان د نورو ژبو د ويونکو د ځينو عناصرو او اشخاصو يا د ځينو بهرنيو هيوادونو له لاسه د پښتو د مخنيوئ په برخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سريزه

محترمو لوستونکو !

لکه څنګه چې ټولو ته ښکاره ده چې زموږ په ګران هېواد افغانستان کې د کلونو کلونو راهيسې تپل شوې جګړه روانه ده چې دې جګړې زموږ ډېر
شمېر هېوادوال د فقر ، بد بختي ، مرګ ، ژوبله او مايوسۍ سره مخامخ کړي دي، او همدا رنګه زموږ ډېر هېوادوال يې شهيدان ، معيوب او په هيواد کې د
ارام او انساني ژوند کولو څخه محروم او په پرديو ملکو کې يې د پرديسۍ ژوند تېرولو ته اړ يستلي دي.
د دې تر څنګ پدغه تپل شوي جګړه کې د هر څه نه د مخه زموږ کلتور او ادب ته هم په لوړه کچه ضرر او تاوان رسيدلی دی او دوطن دښمنانو هميش زموږ
کلتور او تاريخی ارزښتونو ته نه تنها په سپکه کتلي بلکې هغه يې توهين او غوښتلي يې دي چې خپل فرهنګ او رواجونه او خپلې ارادې زموږ په خلکو پلي
او عملي کړي .
وطن او د وطن په غيږ کې د خپلو دودونو او رواجونو ، کلو
او باندو په مينځ کې اوسيدل دا هغه ستر نعمت دی کوم چې لوي خدای يې په خپلو بند ګانو پيرزو کوي ، خو ددې پيرزوينې په قدر او اهميت هغه څوک
ښه پوهيږي کوم چې د وطن او دخپل ټاټوبي څخه لرې په دوامداره توګه په نورو هيوادو نو کې د مهاجرت شپې او ورځې تېروي.
ساعته د پلي ګرځېدو سپارښتنه کړې ده ،او دې سره دا عزيزان ، دا کتابونه او دا تقريظونه ، په دې وضعه ....
مازيګر وه . پاڅيدم . په چکر شوم . زموږ د کور مخې ته سرک نوی قير شوی دی . مازيګر په همدې ځم راځم .
روان يم . يو څه وړاندې ، په کوڅه کښې څو تنه ماشومان وو . لوبې يې کولې . يو څه باد هم چلېده ، دکوڅې دوړې يې هم بادولې . چه ورنژدې شوم ،
وپوهيدم چه ماشو مان په ګډه ، د يو کوره س په شان ، په خپل
ماشومانه غږ ، دا سندره وايي :

ياره ستا په اننګو کې ....

پوه شوم چه دا سندره اوس نه يوازې د مشرانو استادانو هنرمندانو د خولې سندره ده ، بلکه د ځوانانو او ماشومانو دخولې سندره هم ګرځيدلې ده .
خو يره کشکې په ودونو کښې ، هغه د توپونو دګړزهار په ځای همدغسې ماشومان همدغسې سندرې ووايي ....
په چکر چکر کښی ، زما په ذهن کښې ، نژدې د څلويښتو کلونو دمخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه کیسه راتداعي شوه ·
او داسې :
و ، نه و ، زموږ د هېواد یو وزیر و ، له نامه سره یې د (ډاکټر) علمي لقب هم لګېدلی و · ډاکټر وزیر په دې مشهور و چه پښتو او پښتنو سره ډېره مینه لري · ډېرو
کسانو به ویل چه په ډاکتر صاحب باندې وطن ډېر ګران دی · هغه ډېر وطنپال شخصیت دی ·
یوازې ښاغلي صفی الله اسد سفیر به ویل :
افغانستان پر ډاکټر ···· ډېر ګران دی · مګر ، هغه په ګران وطن کښې هغه وخت شپې تیروی ، چه دی پکښې د کابینې وزیر وي ···

بیا دې ته مې پام شو چه ددې ښکلي غزل په قافیه کښې لفظي ترادف او همغږي نشته ·
د سر دواړه مصرعو د قافیو الفاظ (رنګ - او -خړګند)دي او ددوهم بند هغه (خوند) او د نورو بندنو دغه (ملنګ ، رنګ ،پتنګ ،او څنګ) دی ·
زه خوشحاله شوم چه د اولسي شاعرانو په شعرونو کښې ، د عربي په شان ، دا کار شوی دی او کېږي ، ښه شوچه د چه د حمزه بابا په حواله ،په دیوانی شاعری
کښې هم ، ددې ((ازادئ)) جواز پیدا شو ·خو افسوس چه د ظالمې زمانې له خوا ، پر موږ خوارانو باندې د ((ازادئ))د خوږو پېرزوینه کمه ده یا نشته ····

عبدالرحیم یوه (سي -ډي) یا (ډي - وي -ډي)چالانه کړې وه · ما په هغه کښې دغه سندره د (نازیه اقبال) په اواز کښې اورېدله او کسر ته یې منتظر وم · دی
کښې زموږ د انګړ ورو ټکید ·عبد الرحیم ولاړ · ډېر زر بېرته راغی ·
په دوه اتیا مخونو ، د کمپوز شویو شعرونه همدغه مجموعه یې راکړه او راته یې ویل : (افغانی صاحب) غواړي چه پدې کتاب باندې څه ولیکې !
د مجموعې پاڼې مې واړولې · (دمیني رنګ) غزل (یاره ستا په اننګو کې ····) مې سر تر پایه ولوست او ایله وپوهیدم چه دا ښکلی رنګین شعر ، د همدې
مجموعې د ویناوال ښاغلي سمیع الدین افغاني دی ·
څو نور شعرونه مې هم ولوستل · زیاتره خوندور وو · ستړی شوم · په چرت کښې ولاړم · هلته د (ویښ زلمیانو) په باره کښې کتاب لیکم · دلته زما د (یو دوه ګوټې
کاغذ···) دکتاب څه د پاسه دیارلس سوه مخونو ، پروف راته پروت دی · زوړ یم او جوړ نه · ډاکتر راته دوینو دغوړ د لېږې کولو لپاره دوا نه ده راکړې او د هر
سهار یو ساعت سپورت او د مازیګر دوه
پردیس خیالونه زما د شعرونو یوه بله نوي شعري مجموعه ده کوم چې د مهاجرت په دوران کې مې دخپلو هیلو او ارمانونو لړۍ د شعر په ژبه اظهار او د قلم
او هېوادوالو سره شریکه او په هغه کې مې د خپل د دردیدلي زړه اوآز منعکس کړی دی ·
درنو لوستونکو !
په دغه شعری ټولګه د وطن نامتو علمی شخصیت سر محقق ښاغلی عبدالله بختانی خدمتګار هم پیرزوینه کړی او یوه ښکلی علمی لیکنه یی پری

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی چه د هغوی لیکنه پدی مجموعه کی بی له تصرفه کټمټ نشر ته سپارو او د بختانی صیب څخه مننه کوم چه د ډیرو مصروفیتونو ترڅنګ د کتاب په اړه خپل نظر څرګند کړی دی ، ښاغلی بختانی صیب ته د اوږد ژوند او د ښه صحت هیله دلوی خدای د دربار نه لرم ۰
همدارنګه د ځوا ن او وتلی لیکوال او شاعر ښاغلی اجمل اټک یوسفزی څخه مننه کوم چه زه یی مخامخ نه یم لیدلی او زما د شعرونو او لیکنو سره د رسنیو له لاری اشنا او یوه ښکلی ادبی سریزه یی پدغی شعری ټولګه لیکلی ده ۰
په پای کې لازمه ګڼم د هغه دوستانو څخه چې ددغی مجموعې په راټولولو ، تنظیم او چاپ کې یې له ما سره مرسته کړې مننه او یادونه وکړم ۰
د لوستونکو د نیکو او اصلاحي نظریاتو او مشورو په هیله ۰
په ډیره مینه
سمیع الدین افغانی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

نالیدلی سمیع الدین افغاني !

دا دستور دی چې له درده زګیروی خیږي
ګنې څه و د رحمان د شاعری

په رښتیا چې شعر او شاعري د هر چا کار ندی ، شعر د مینې ، درد ، عاطفې او د یوه سپیڅلي احساس زېږنده ده٠ په یوې ټولنې کې تر ټولو ډېر حساس او سترګور خلک شاعران او لیکوالان ګڼل کیدای شي٠
کله کله یو تن د حقیقي عشق او یا دمجازی عشق پر لمبو وریت شي او تر خولې یې اه او فریاد راووځي، خو ځینې وخت داسې هم پیښیږي چې یو انسان پخپله ټولنه کې نا انډولي او بې عدالتي ویني او په پایله کې یې د همدغې نا انډولۍ پر لغړن اور زړه او دماغ سوځي ،چې هر ګوره همدا سوز او سوی بیا ورو ،ورو د الفاظو جامې اغوندي او په همدې ډول بیا له زړه نه زړونو ته لارې جوړوي٠
ځینې وخت په نړۍ واله کچه یو شاعر، عالم او لیکوال داسې یوه دردمنه او یا خوږلنه وینا وکړي چې په هغې کې به د ډېرو نړۍ والو درد او غم نغښتی وي٠
دا چې انسان یو ټولنیز مخلوق دی، نو پر همدې بنسټ دا وینا بیا د نړۍ پر مخ پرتو نورو هیوادونو او ولسونو ته ځان ور رسوي ، که څه هم د بل هیواد او ولس خلک به د شاعر په مورنۍ ژبه د سره هیڅ نه پوهیږي ،خو دا چې په
ټولیز ډول کله کله د انسانانو دردونه یو شان وي ، نو د همدې ورو ستی٠

زما د پاکې مینې
حقیقت پکښې څرګند دی٠٠٠٠٠٠

او درزی درزی ، درزی درزی٠٠٠٠
نه پوهېږم چه ددې سندرې بخت او طالع وې ، که د نورو ټولو او سنیو په خلاف ددې سندر مارو مهارت ، چه د شعر د الفاظو د ادا کولو پر مهال یې د موسقۍ د الاتو غږونه ډېر ټیټ کړي وه٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ملګري مې وويل :
ها ۰۰۰۰ د حمزه با با غزل وايي ۰
هملته لږ څه ودرېدو او سندر ه مو تر پايه واورېدله او يو څه خوند مو ترې واخيست۰ يو څه پدې چه د سر تاوولو په وخت بيا د موسقۍ په اوازنو د توپونو غرمبهار جوړېده او زمو غوږونه يې کڼول ۰۰۰۰
زه خو ودونو ته ډير نه ځم ۰ که د سيا لۍ شريکۍ د ډيرې بې اندازې مجبورېۍ نه ولاړ هم شم ، بيا ورته ډېر نشم کښېناستلی ۰ خو دا سندره مې بيا بيا څو ځله د راډيو ګانو او تلويزيونونو له لارې ډيرو مختلفو سندر غاړو په اوازونو کښې ، د موسقۍ د سم ، مناسب او معتدل غږ په ملګرتيا اورېدلې او خوند مې ترې اخيستی دی ۰ خو !
خو څرنګه چه يو د سندرې په کسر کښې د هغه د شاعر نوم يا تخلص نه اورېدل کېده او په هوټل کښې د خپل ملګري نه مې اورېدلي وو :د حمزه بابا غزل ۰۰۰۰
نو د غزل په مکرر اورېدو به مې دا تلو سه زياتېدله چه که د غزل په کسر کښې د شاعر نوم يا تخلص واورم ۰
حمزه بابا خو د خپلو غزلو په کسرونو کښې خپل نوم ځای کړی دی او دلته ۰۰۰۰ ؟
سندرې خو سندې وي ((خو)) ، بيا هم ((خو)) ، خو د نوي عصر د تخنيک زور هم ور سره شيي ،او د موسقۍ خوږ اواز ، دراکټونو ، توپونو او بمونو د اواز غوندې اوچت شي او غوږونه کڼوي ۰
په يو واده کښې ، همدا چه ډوډۍ مو ونغړله ، نو يو ملګري راته په څه طنزي لهجه ويل:
استاده ! که دې خوښه وي نو رسخت به واخلو ، وبه تښتو ۰
ما وويل: ولې ؟ هغه وويل: ته پوهيږې چه افلاتون ويلي دي: ((موسقي د روح غذا ده)) ۰ مګر ۰۰۰۰۰
زه پوه شوم ۰ پاځېدو ۰ په ولاړه حالت کښې ما وويل: بښکه ! که الله پاک پدې يوويشتمه پېړۍ کښې ، افلاتون را ژوندی او يا زموږ په ټولنه کښې نوی افلاتون را پيدا کړي ، نو پر موږ به د هغه ذات د بې شمېرو احسانونو تر څنګ د هغه دا احسان هم وشي ۰ چه ، دې زمانې ځينو کسانو ډېر تبليغ کړی دی چه ((فلسفې افلاس کړی دی)) ددې پرو پاګنډې په اثر د نړۍ د فيلسوفانو بازار سوړ شوی ،او د هغو پر ګډۍ سفسطه بازان ناست دي ۰ اودې سره نړۍ د فلسفې په افلاس اخته شوې ده۰ نو نوی افلاتون به خپله هغه
زړه خبره ((موسقي د روح غذا ده)) بيرته واخلي اودا سې حکم به صادر کړي :
((موسقي د روح عذاب دی !))۰
او دې سره به د فلسفې او فيلسوفانو ارزښت هم يو په دوه شي۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه روان شوو د موسقئ لمړنی درز پورته شو ۰۰۰څو چه د تالار دروازې ته
ورسیدو ، د سند رغاړې غږ مو ترغوږ شو :

یاره ستا په اننګو کې
چه د چا د وینې رنګ دی ؟

اړیکې له کبله بیا هر دردمن پرې خپل درد کټ مټ د شاعر په شان تسکین او ټکوره وي۰
ښاغلی سمیع الدین افغاني که څه هم له خپل هیواده لرې پروت یو افغان مسافر دی ، خو د خپل یتیم وراره ،سرتورې وربرې بې مور او پلاره ، کور او وربې
ژړوي او کړوي ، چې دادی نن یې درد د الفاظو او کلمو په بڼه ستاسې په وړاندې دی ۰
ما لا تر دې دمه ښاغلی سمیع الدین افغاني مخ په مخ ندی لیدلی ، بس یوازې او یوازې د ښاغلي افغاني د خوږ من زړه ، احساس ، کړیکې او سړیکې
وې چې زه یې هم د یوه دردېدلي افغان په توګه د ښاغلي افغاني صیب د شخصیت سره اشنا کړم ، هو همدا پیوند و ، ځکه چې د هغه (شاعر) د هیواد
سرتورې زموږ پت دی او دوطن یتیم بچی زموږ تن دی ، د هغې بې وروره کور زما کور هم دی او زما بې اور کور د هغه هم دی، یعنې خوښي او غمونه ټول
مو سره ګډ دي۰
زه د فن او هنر له مخې د ښاغلي سمیع الدین افغاني ، پاک او سپیڅلی احساس نه ټکنی کوم ، ټوله (پردیس خیالونه) ټولګه مو په لاس کې ده ،تاسې او
خپل انصاف او قضاوت ۰

مګر دا چې شعر مینې ، احساس ، پیغام او انساني عاطفې ته وایي نو ما دا ټول د ښاغلي افغاني صیب په پیبلو ویناوو کې لیدلي او لوستلي دي ۰

پر ژوند او قلم یې برکت
اجمل اټک یوسفزی
ناروې ، اوسلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره شپه اورم ننګرهار ښه دی

مګر اوس ، دماشيني نړۍ د ترقۍ او پر مختګ په زمانه ، په يويشتمه سدۍ ، يا د کمپيوټر په دوران کښې پر موږ بدبختانو ، ددې ورستيو دېرشو کلونو ، د پرله پسې تپل شويو خونړيو جګړو ، د نړۍ د راز راز پرمختلليو وسلو د ازموينو د درز او دروز پدې دوزخي زمکه او اسمان کښې ، چه د چا خپلوان ، عزيز ، دوست او اشنا د ښادۍ کارت راشي ، نو کارت وګورو چه د شپې له خوا ، د يو مجلل عصري هوټل تالار ته يې بللي يو ٠ مننه مبارک دې شي ٠

هلته د خوړو غم نه وي ٠ د هر ميز ګرد چارپېره دولس تنو غذا سرويس کيږي ، شوله خو درک نه لري ، څلور پنځه ډوله پولاوونه ، څلور پنځه ډوله غوښې ،سالندونه ، فيرنې ګانې ، ميوې او کوکا کولا ګانې ٠٠٠٠
دولس واړه زمريانو ميلمنو حمله په غوښو وي ٠ وريجې هسې پاته شي ٠ هسې هم زياتره يخ کړي شيان باسي او د پرون ، بل پرون او لرغونيو پرونونو د ودونو پاته شوني وي ٠
خدای دې د هغو مل شي چه وخت ناوخته يې د وينې د فشار يا د معدې د تيزاب درجه جګيږي٠٠٠٠

راغلو د سندرو اوريدلو ته :
هلته سندرغاړو ته ډير ښه ستيژجوړ شوی وي ٠ په اوتو کړيو دريشيو او ښکلو نيکټايي ګانو ، منظم او مهذب ،((هنر مندان))او کله نا کله ((بې هنران)) ناست وي او سندرې غړوي ٠ هغه سندرې چه موږ په ځوانۍ کښې اوريدلې هغه نه ، هغه استادان خو زياتره وفات شوي دي٠ خدا دی يې وبخښي ! د هغو د زامنو لمسيانو څخه ، خدای دی يې لري ، سندرې اورو

يا ره ستا په اننګو کی٠٠٠

څنګه چه ښايست يې د اشنا په اننګو کې دی
هسې يې غزل د نا اشنا انځوره ووځی

د ځوانۍ په وخت به چه د چا د ښادۍ مراسمو ته تللو ، نو په تلو تلو کې به دا پوښتنه طرحه کيدله چه څه به يې پاخه کړي وي ؟ د غوښې سره شوله که بې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښې ؟ خوندور ځواب «پولاو » و ۰
مگر زما او زماغوندي ، د ځينو سرگشته و ، نه دا پوښتنې خوښېدلې او نه دا
ځوابونه۰ زموږ په زړه پورې پوښتنه داوه :
سندرغاړيې څوک دی ؟
اسلم ، بادام ،فيض گل ،حافظ ، مشکي ،بسم الله، ايوب ، رحمتگل ، گلرنگ۰۰۰يا ؟
واده ته به ورسېدو څه شی به چه تيار و هغه به د يار و ،هغه به مو په خوند خوند وخوړل۰۰۰۰
بيا به له ماسخوتنه تر سپېده داغه پورې د سندرو په اورېدو نه مړېدو ۰ د بهاړي ، بيرمې ، بياگ ، کستوري ،کليان ، اسا اوجوگ په راگونو کښې به مو سندرې:
مقام ، غزل ، لنډی ، چهار بيتې ، لوبې ،بگتئ۰۰۰ او په هغو کښې به مو په ډېره مينه ، دمينې سندرې اورېدلې۰ ديار دمينې ، د وطن د مينې او د خدای دمينې د
استاد الفت دمينې ديو غزل دا بيت الغزل ، د هماغه زمانو يادگار دی۰

چه په حجرو کې يې د عشق سندری

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت

همیشه به مې ورب ته داد عا کړه
محبت د نازولي جانان را کړه

دا نړۍ راته فاني دنیا حساب ده
هوښیارانو توبه جوړه د عقبا کړه

د جنت او د دوزخ پروا به څه کړم
چې پروا مې شپه او ورځ ستا د رضا کړه

چې تمام عمر په فکر د دولت وي
هغه خلکو د خپل ځان سره جفا کړه

د مادي دنیا متاع ده د څو ورځو
غافل مه شه اوخروي تخفه پیدا کړه

چې د زړونو په رضا رب خوشحالیږي
راشه ! داسې انساني احساس اشنا کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه څوک دی چې په خپلو کې یې وران کړو
ولســـونو او اعتبار باندې څـــه وشول

دا څـــــــه وشول څـه به کیږي نه پوهیږو
زموږ د خلکـــو په وقـار باندې څه وشول

د ظا لمـــــو او بې رحمـــــو زور چلیږي
افغاني ! زموږ روزګار باندې څـــه وشول

۲۰۰۹ - ۵ - ۱۹
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه وشول ؟

زمـــوږ کلي او ګلزار بانــدې څـــه وشـول
په سپرليـــو ، نوبهــــار باندې څه وشول

بوراګان د بـاغ پــه لـــوري نـه رادرومي
په دې خوارغريب مليـــار باندې څه وشول

چې د خيــاله يې رخســـار په اوربل پټ وه
په هغه ښــکلي نــګار باندې څـــه وشول

نه ادم شتـــه ، نه رباب ، نه هغــه مينــه
د فرهــــاد د زړه قرار بانــدې څـــه وشول

دلته هرڅـــه دې وران شوي ويجـــاړيږي
زموږ کلي زموږ ښــــار باندې څـــه وشول

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اخلاص او صداقت لوړه رتبه ده
د کعبې د پیروانو ځان همرا کړه

په کوم ملک کې چې رښتني ورور ګلوي وي
د هغو خلکو روزګار ربه صفا کړه

چې د بخل او کینې نه ، نه مړیږي
هغه قوم ،هغه ولس ربه پنا کړه

غرض دا چې صداقت لوی عبادت دی
قوم په صدق کې حاصل د خدای رضا کړه

۲۰۰۸- ۱۰-۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان یم

زه څوک د کوم ملیت د کوم زبان یمه زه؟
بس دومره درته وایم چې افغان یمه زه

پښتون دی که تاجک که هزاره د دی وطن
ازبک نورستانی که پشه ای دی یا ترکمن
د دې خاورې بچیان دي سره یو مو دی مدفن
تاریخ یم جوړونکی د زمان یمه زه
بس دومره درته وایم چې افغان یمه زه

دښمن مو په نفاق کې یو تر بله بیلوي
په رنګ رنګ د سیسو مو په خپل مینځ کې جنګوي
په حیله او نیرنګ مو په قومو جلا کوي
اوس پوه زه د دشمن په بد ګمان یمه زه
بس دومر درته وایم چې افغان یمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوندون پا ی کی مایوسی څه پکار
د ښه عمل ښی خاطری تیری شوی

دلته دا څوک دی چه مغروره ښکاری
فانی دنیا شیبی ، شیبی تیری شوی

افغانی رب ته د سجدو موقه ده
ګنی موقی مو د توبی تیری شوی

۲۰۰۹ - ۵ - ۸
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غم خپې

په موږ د مرګ بدې خپې تیرې شوې
څه عجیبه شانتې صحنې تیرې شوې

د زړه ګوګل ته مو لاس ویوړو رقیب
د درد او غم بدې شیبې تیرې شوې

د ژوند مفهوم زموږ بې رنګه شولو
د نابودیو ولولې تیرې شوې

ها امیدونه ارزوګانې د ژوند
ټولې نیمګړې قافلې تیرې شوې

راځې چه واخلو عبرتونه تر ژوند
داسې په موږه چه تیارې تیرې شوې

پدغه ژوندکې اعتبار کله شته
د خود غرضو ناکردې تیرې شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د توري په میدان کې هر دښمن پدې پوهیږي
افغان باندې په زور او زیاتي کله کلي کیږي
خصلت مو د میړانی دی په دې هر څوک پوهیږي
په عزم، اراده کې با ایمان یمه زه
بس دومره درته وایم چې افغان یمه زه

راځئ ای خوږو ورونو چې وطن سره اباد کړو
په پوهه هوښیاری باندې دا خپل غلیم برباد کړو
پیشرفت او ترقۍ ته افغانی عزم بنیاد کړو
بیا سولې ورورولي ته ارمغان یمه زه
بس دومره درته وایم چې افغان یمه زه

کال **۲۰۰۵** مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا افغانستان دی

ای وطنه گران وطن
ښکلی گلستان وطن
دا مو د خاپوړو کور
دی جنت نشان وطن

ښه باغ او باغچې لري
رنگ په رنگ میوې لري
ښار د قندهار زموږ
پېغلی پښتنې لري

ښکلي ننگرهار ته ځم
گل د نارنج ښار ته ځم
بیا به د سپرلي موسم
د ښکلو دیدار ته ځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته زړونه په لمبو دي
امیدونه په سلګو دي

په صحیح لار مو روان کړه
ته مو سیال د دې جهان کړه

افغاني احساس اشنا کړه
دی تیارو نه جوړ سبا کړه

----

۹ - ۵ -۲۰۰۹

جرمنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی کاروان کې انسانان دي
څوک سپینږیري دي ځوانان دي

هم تور سرې ، ماشومان دي
څوک تنکي ځوانان دي

دوي کې مینه ده وروري ده
پاک احساس ، مسلماني ده

دوي په تمه د ژوندون دي
په امید د سباوون دي

ای ددې کاروان څاروانه
لږ خبر شه د کاروانه

ستا غفلت کې نابودي ده
ستا همت کې ژندګي ده

لږ دمه شه ای مغروره
ځان فارغ کړه له غروره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرونو کی زمریان لري
ژبې اتڼ چیان لري
خلکو د پکتیا سیمه
ښه ښایسته ځوانان لري

لوړ نام او نشان زموږ
دا د اسیا بام زموږ
څومره لوړ شهرت لري
لعل د بدخشان زموږ

دروند په زیارتونو دی
ځای د طاعتونو دی
دا د غزنویانو کور
زړه د تاریخونو دی

لاړ به شو مزار ته بیا
د روضې دیدار ته بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال به د ایمان وکړو
د الله دربار ته بیا

دا مو دقومو کلی
دا مو د دودو کلی
لوړعالي کلتورلري
دا مو د نیکو کلی

لوړ په تول جهان دی
دا کور د افغان دی
دا مو د پلرو کلی
دا افغانستان دی

کال ۲۰۰۲
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځاروان

دغه څوک دی چې ځاروان دی
رهنما مو د کاروان دی

دا مو خپل که اجنبی دی
که مو خپلو کې پردی دی

دوی کې لویه ځان ځاني ده
راته ښکارې بې ایماني ده

دي بې لارې ټول منزلونه
تورې شپې دي ګړنګونه

په بې لارو ، لارو سر دی
د کاروانه بې خبر دی

هر یو ځان ، ځانله غره دی
که ځاروان دی که ساده دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په پوهـــــه علمیت مري
د هغـــــوی شتـه دوعـا ګوی

چې په جهـــــل کې پیـدا شي
خدای دې نکړي چـــاته لوی

چې په سمــــــــه لاره سر دی
افتخــــــــار په داسې ځوی

نورو صلحـه کې ژوند تېر کړ
مور په جنـګ کې شو را لوی
***
۲۰۰۹ - ۸ - ۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

داڅه حال دی

دغه خوب دلیدو نه دی
نه خوبونه دلیدو دي
داحالت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

څه تیارې دي خپرې شوي
سمه او غریبې دی نیولی
دی وحشي وحشي شیبو کې
دا فرصت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

ددی شنه اسمان تر څنګه
دا زخمي زخمي وختونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دهشت دلیدو نه دی
نه وختونه د لیدو دي

پرهارونه مرګ او ژوبله
دبې رحمو قا تلا نو
د ظالمو جابرانو
دا وحشت د لیدو نه دی
نه وختونه د لیدو دي

حالتونه توفاني دي
اوس وختونه توفاني دي
ای د وخت سالار تربوره
ستا خصلت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

نن دخدای د بنده ګانو
ډېر بې حده سپکه کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

ربه ستا دربار دی لوی
موږیو ټول ستا ثنا ګوی

ته عزت چا ته نصیب کړې
ځوک ذلیل کړې سیاه روی

تفاوت لري خالقه
ستا مخلوق په رنګ او خوی

یو هوښیار کوي کا رونه
بل جاهل بې ادب لوی

ځوک ظالم خانه خرابه
دی مکاره درواغګوی

ربه تا دي پیدا کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک عاجز څوک فضول ګوی

تــــکبر چې پـــــــــکې نه وي
هــــا عالم د عقلـــــــــه پوی

۷۲

چاچې راستي کړي ده
رب ته منلي دي
ته سزاواريې ربه
د عبادت مدام
که مو نصيب شي چېرې
ستا مرحمت مدام
شېطان رټلی ګڼو
تا فرمايلي دي
چاچې راستي کړي ده
رب ته منلي دي
لاس په دعا يو ربه
ته مو سبحان يې
ته مو پوره کړې حاجت
ته نګهبان يې
افغاني ! ستا په لار کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر څه منلي دي
چاچې راستي کړي ده
رب ته منلي دي
۲۰۰۹ - ۵ - ۲۰

۷۵

دا قیامت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

ای ددې زمان انسانه
سره یو شه یو همت شه
یو ه چیغه د غیرت شه
نور غفلت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

تر دې غلو او ګیدړانو
داوحشي ، سړي خورانو
ترینه خلاص مظلوم انسان کړه
دا ذلت دلیدو نه دی
نه وختونه د لیدو دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کال ۲۰۰۷ مهاجرت

زخمي زړه

شیخه نور کله زه تسبیح شمېرم
زه مې زخمونه د سینې شمېرم
ګیله مې ځکه د خپل ځانه راځي
خپل صداقت دا ناکردې شمېرم
چې په وفا او صداقت مړه شوي
د هغه خلکو هډېری شمېرم
د زړه باغچه مې ټول زخمي زخمي ده
د رغېدو یې ورځې شپې شمېرم
د پیوندي زړګي نه څه غواړې نور
نه ستا وعدې نه مې ګیلې شمېرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زړه په کوم رنګ چې تسپې اړوي
زه افغانی مې شوګیرې شمېرم

فرانکن کلینینک-باد کیسینګین
۲۰۰۸/ ۸ / ۱۷
جرمني

۱۱

نیک عمل

دنیا د نیک عمل ده
بدان رټلي دي
چاچې راستي کړې ده
رب ته منلي دي
دنیا دنیک عمل ده
بدي په کار نده
دا بد عمل چې پرې ځي
دا سمه لیار نده
پرهیز ګاران د دنیا
پاک او سپېڅلي دي
چاچې راستي کړې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

رب ته منلي دي
دا دنيايي كار او ژوند
هسې روان دی نا
چې څوک پرې نه پوهيږي
غافل د ځان دی نا
د خدای رښتنی مخلوق
پرې پوهيدلي دي

۷۴

پرواز دې زړه غـواړي وزر دې نـــه وي
د بـــې انـــصاف درزي دظلـــمه وروسته
كالي دې جـوړ وي خو ټـټر دې نـه وي
داسي وخـــتونـــه د نيمګـــړو هيلـــو
كلـــه پېښيږي چـــي هنـــر دې نـــه وي
يا كـــه پـــه هر څـــه بانـدي پوه يې مګر
پـــه لاس كې زور نلـــرې زر دې نـه وي
داسي تنـــدی هـــم پـــه داغلـــو ارزي
چـــي خوښی نلـــري اختـــر دې نـــه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

يــو خــوږ ارمان لرو پــه زړو کې ربـه
چې نور جنګ نـه وي ستمګر دې نه وي
خاونــده بــيا هـغه وختونــه غـواړو
پښتانــــه يو کړه لراو بر دې نـــه وي
۲۰۰۹ - ۵ - ۴

۷۳

د مينې رنګ

ياره ستا په اننګو کې
چې د چا د وينې رنګ دی
زما د پاکې مينې
حقيقت پکې څرګند دی

ما ويل ستر ګې دې خوږې دي
دې ويل تورې په رنجو دي
ما ويل مينه دې سور اور دی
دی ويل يار زما ملنګ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ویل زما سره اشنا شه
دې ویل زموږ کلي ته راشه
ما ویل مینه رسوا کیږي
دې ویل دا دمینې خوند دی

ما ویل ښکلې دې ځوانې ده
دې ویل مینه رسوایې ده
ما ویل زه دې لیونی کړم
دې ویل یار مې غنم رنګ دی

ما ویل سپینه خوله دې راکړه
دې ویل مینه کړې بې باکه
ما ویل زړه ته مې نژدې یې
ویل زه شمع یار مې پتنګ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ویل راشه مازیګر ته
دې ویل دربه شم ګودر ته
ما ویل لاره به دې څارم
ویل منګی مې شین په څنګ دی

۲۵/ ۴ / ۲۰۰۷

۱۳

چې بام څخیږي او ختګر دې نه وي
دا تنهایي به څه لذت ولري
په کور کې ناست یې او دلبر دې نه وي
د داسې وصله نا امیده یې تل
واده دې کړی وي پسر دې نه وي
چې د اشنا په تمه تمه ناست یې
ورځ دې اوږده شي مازیګر دې نه وي
یا په چرتونو او فکرونو د یار

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپه دې اوږده شي او سحر دې نه وي
د شوګيرو د خپل جانان نه وروسته
خوب دې راغلی وي بستر دې نه وي
چي غريبي او بې وسي وي مدام
په تبه پروت يې او ډاکتر دې نه وي
چي کله کله خوشحالي پېښه شي

نيمګړي هيلي

د ژوند بهير په بيړه بيړه درومي
تل خوشحالي اود زړه سر دې نه وي
کله نا کله داسي ډېر پېښيږي
چي څه کړې حاصل او بر دې نه وي
داسي هستي زمينداري به څه کړې
ځمکه دي ډېره وي بزګر دې نه وي
او يا د ځمکې د حاصل نه ورسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

فصل دې پوخ وي او لوګــر دې نــه وي
هــغه تنـــها د بــېوسۍ موقـــعه کې
مشکل دې ډېر وي کمک ګر دې نه وي
ملیاره !تــه بــه هم خوشحالــه نــه وې
چې نیـــالګي کېنـــوې ثـــمر دې نه وي
ژمی به ژنګه پــه خوښۍ کي تېر شي؟

پاکې هیلې

هغه څه چې مو په زړه کې هوسیږي
زموږ هیلې دي منزل ته به رسیږي

دغه هیلې ډېرې پاکې او سوچه دي
چې ملګري مو د ژوند او همېشه دي

دا ژوندون د امیدونو لوی جهان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه تل په هلو ځلو کې انسان دی

د مادي دنیا متاع پسې به ګرزي
خو اخر به د نیستۍ په طرف پرځي

چا چې بل انسان ته کړی دی خدمت
دا حتمي ده چې بیا مومي به عزت

ځینې شته دا سې کسان چې مضري کا
چې تاوان درته رسیږي خوشحالي کا

دوی په خپله په تلاش کې د ضرر دي
خدای وهلي ځان نه کله با خبر دي

څوک چې چاته کوهی کني هغه خپله
په کوهي کې به یې ځای وي تل ترتله

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د بخل او کينې نه نه مړېږي
ناروا دی هېڅ منزل ته نه رسېږي

تکبر دا د جاهلو خلکو کار دی
په دنيا باندی تل کله اعتبار دی

پاکې هيلې د انسان او انسانيت
در ته ښايي که دې ګران وي خپل عزت

۱۵

ربه ته د مور او پلار يې نګاهبان شې
دا مو هيله دا اميد دا مو توبه ده

تا پيدا کړو ته مو وژنې ته مالک يې
ستا ورحم او کرم ته مو سجده ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربه ته يې جنتونه ور نصيب کړي
ښايسته پېغله غزال جان مو ستا ميلمه ده

۲۰۰۹ - ۳ - ۱۷
اشفنبورګ والډفريتوف
جرمني

۷۰

ځوانیمرګه غزال

زموږ کلي زموږ ښار کې انګازه ده
ځګه شوي د ښکلا نن جنازه ده

خښوي نن نامراده ارمانونه
د غزال د پېغلتوب ورستۍ شپېه ده

نن د زړونو د داغونو حساب نشته
د غربت د ماتمونو يو بيلګه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې وير کې هر يو ډېر دی ژړېدلی
که سپين ږيری يا که ځوان که بېگانه ده

ارمانونه د ځوانۍ نن خاورې کيږي
عجيبه شانې د غم بده شېبه ده

پدې خلکو نن د غم د پاسه غم دی
پدې کلي نن راتاو د غم څپه ده

د اخلاص لاره مدام د پيروزي ده
د انصاف تله قانون د پادشاهي ده

افغانی دا صداقت لوی عبادت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل قسمت چې در رسېږي قناعت دی

جنوری ۲۰۰۴ جرمني

۱۲

مهاجر

زړه کې چې مغروره او کاکه یمه
دا سې معلومېږي چې ساده یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته په پردي وطن کې ژوند کوم
هر څه خپلوم ځان بیګانه یمه

ګوري راته ټل دوی په پردي نظر
هسې زه د څو ورځو میلمه یمه

۲۰۰۷ / ۴ / ۲۴
مهاجرت

۱۷

د نازو او د ملالې خدمتګار دی
خپل ولس ورته د هر څه نه دی ګران

(c) ketabton.com: The Digital Library

همېشه دی د ټاټوبي په خدمت کې
تل نازېږي په تاریخ د لوی افغان

ربه ته د با احساسو ساتندوی شې
لوړ همت را ته ښکاره شو افغان ځوان

....
۲۰۰۹- ۳- ۲۲

۲۸

افغان ځوان

چې خپل ژبې ته خدمت کړي په ښه شان
په مرچل کې ورته پروت دی د افغان

نازولي يې مدام خپل مشران دي
احترام ورته کوي په هر زمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلی ځوان دی هم ساتونکی د سنګر دی
د دښمن سره یې لاس دی په ګریبان

لوړ احساس یې دوطن څېره کې ښکاري
ربه ته د دغه ځوان شې نګهبان

ډېر غمخواره استعداد راته ښکاره شو
په خدمت دخپل وطن کې افغان ځوان

د میرویس او احمد شا بابا خدمت ته
شپه او ورځ یې یوه کړي په ایمان

د زړه باغچه

دزړه باغچه کې درته ګل کرمه
رامبیل، چمبیل، نرګس، سنبل کرمه
دا به وعده راسره کړې جانانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دګلو سیل له به راځې جانانه

د زړه باغچه کې درته خیال جوړوم
د ښاپیریو پکې تال جوړوم
زما دا هیله به منې جانانه
دګلو سیل له به راځې جانانه

زما د پاکې مینې ښکلې بڼ کې
ستا د ښایسته حسن منلې بڼ کې
د وفا لاس به راکوې جانانه
د ګلو سیل له به راځې جانانه

زما د مینې او سرو ګلو باغچه
د رنګینو ،باغ او بلبلو باغچه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا له خزانه به ساتې جانانه
دګلو سیل له به راځې جانانه

ترڅو پدې باغچې خزان ګډ شي
په سرو ګلونو مې تالان ګډ شي
پاس په لیمو به قدم ږدې جانانه
د ګلو سیل له به راځې جانانه

/۲۰۰۷ / ۴ / ۱۰

جرمني

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل چې زه به خپل منزل ته رسم
په حقیقت کې په بل رنګ راغلم

د پاکو هیلو ، ارمانونو ښارنه
زه افغانی تری ګیله من راغلم

۲۰۰۸ - ۳ - ۱۸
مهاجرت

ګیله مند

زه د حالاتو نه په تنګ راغلم
دخپل تدبیر سره په جنګ راغلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل چې ښکل به کړم روښانه لاره
په سرنوشت کې د پتنګ راغلم

زه د خپل ملک د پادشاهي په هیله
خو په حساب کې د ملنګ راغلم

ما سره ښکلي ارمانونه زړه کې
خو نامراده ترې په ځنګ راغلم

هغه حساب چې مې د ژوند درلوده
زه په مسیر کې د نیرنګ راغلم

۶۵

لیونۍ

د فکر تال کې زنګیده لیونۍ
بیا په زړګي مې وریده لیونۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما مې د زړه ورته داغونه شمېرل
دا بې پروا وه خندیده لیونۍ

هسې بې درده بې احساسه نه وه
ځما په مینه پوهیده لیونۍ

ما چې اظهار ورته د مینې کوه
لکه د ګل به غوړیده لیونۍ

افغانی څومره ښې شیبې تېرې شوې
چې په مالت کې اوسیده لیونۍ

۱۰/۱/۲۰۰۸
مهاجرت

۲۰

غزل

زړه چه شی بی شوره بس د عشق د کوره ووځی
یار ورته اغیار شی د زړګی د زوره ووځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه د بې مينو ښار دزړو تسل په څه کيږي
دا چې د يار مينه يې د فرض د پوره ووځي

عزم فولادي د يار په مينه کې په کار دی
ژوند دنا اميده ارمانو د توره ووځي

ژوند دپاکې مينې ، پاکو هيلو سره ښه ايسي
ګوره چې مين د ناکردو داوره ووځي

هسې چې ښايست يې د اشنا په اننګو کې دی
هسې يې غزل دنا اشنا انځوره ووځي

۲۰۰۶ /۱۲/۱۲

۲۱

شوګيرې

زه له حيـــــا يار ته کتلی نشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دزړګي راز ورتـــــه ويلی نشم

د يار منت مې په ليمـــو قبول دی
د بل احســـان په ځـــان منلی نشم

دا ستـــا په مينه محبت کې اشنـــا
د هـــجر ژونـــد نور تير ولی نشم

ستا به پدې کله يقين پيـــدا شي
زړګی لـــه تا نـــه صبرولی نشم

ها ستـــا د کلي دکوڅو يادونه
خـــوږې شيبې يې هيرولی نشم

افغـانی ژوند په شوګيرو تېريږي
باران د او ښـــکو درولی نشم

۲۰۰۹ - ۷ - ۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تنګ نظره دتعصب لېونيان
د افغانانو کار او زيار ورانوي

اغيار به دا ارمان تر ګوره ويسي
چې د افغان ولس ګلزار ورانوي

افغاني ! زمونږ د پرګنو يووالی
د دښمن ځاله او اعتبار ورانوي

۲۰۰۹ / ۳ / ۸
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلیواله

د کلي مینځ کې د پنجو په څوکو تلله جلۍ
لکه کوتره مې د ورایه ولیدله جلۍ

د سیخکو کتار یې جوړ وه د اوربله ځینې
په یو نظر یې زړګی ویوړه د ګوګله ځینې
په سرو منګلو یې لاس تېر کړه د کاکله ځینې
په هر قدم کې لکه لښته ماتیدله جلۍ
لکه کوتره مې د ورایه ولیدله جلۍ

خپلو همزولو سره وتې په چکروه نه
ښکلی موسم د پسرلي او مازیګر وه نه
د پلو لاندې پټ کاته یې په هنر وه نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نجنو مینځ کې لکه شمعه بلیدله جلۍ
لکه کوتره مې د ورایه ولیدله جلۍ

یو یې په غاړه سور کمیس ګل بخمل وه نه
په جګه پوزه د چارګل یې جلوبل وه نه
دا خوشبویي چې په ګډا ترې د سنبل وه نه

په افغاني لباس کې ښکلې ښکاریدله جلۍ
لکه کوتره مې د ورایه ولیدله جلۍ

۷/۱/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

درحمان با با مزار

چې د رحمان بابا مزار ورانوي
د پښتنو ستر افتخار ورانوي

دا د فرهنګ او د ادب دښمنان
زموږ کلتور زموږ یادګار ورانوي

زموږ تاریخ ته دوی په سپکه ګوري
دوی زموږ ځلی او منار ورانوي

نن د صوفي عبدالرحمان په پلمه
د تصوف پلونه او لار ورانوي

دوی د انصاف او انسانیت نه لرې
نن که رحمان سبا انصار ورانوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر قدم کې مایوسي ده
په سلګو کې چې اوسیږو

که لوی خدای مو مهربان شي
د رحمت په موږ باران شي
په وطن کې مو وروري شي
خپل باندو کې چې اوسیږو

ربه موږ هم بنده ګان یو
د یو خوږ ژوند په ارمان یو
(کاش چې ورکه محتاجي شي)
امیدو کې چې اوسیږو

افغاني وطن سور اور شو
تر اسمانه لوګی خپور شو
اه فریاد او بیوزلي ده
تورتمو کې چې اوسیږو

۲۰۰۹ - ۲ - ۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جانان غم

د شوګیرو به درته څه ووایم
د ژړیدو به درته څه ووایم
چې دې په مینه کې لوګی لوګی شوم
د نا کردو به درته څه ووایم
د جانان غمه لیونی دې کړمه
د رغیدو به درته څه ووایم
چې په وعده باندې وفا ونکړې
د تش وعدو به درته څه ووایم
ګیلې مې ډېرې په زړګی تېرېږې
د دې ګیلو به درته څه ووایم
زړه مې د مینې په دریاب لاهو شو
د ډوبیدو به درته څه ووایم
د افغاني زړګي کې مینه د یار
د هیریدو به درته څه ووایم

۲۰۰۸/ ۲/ ۲۰
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نجونو میره

((ما یې تماشه وکړه تله چې د چمن په لور))
((دا د نجونو میره وه لاړه د ګلشن په لور))
ما یې تماشه وکړه تله په مکیزونو کې
مسته چې په ناز قدم اخلي په ګلونو کې
حسن ده ښکلا ده دانه ځي دفیشن په لور
دا د نجونو میره وه لاړه د ګلشن په لور
ما یی تماشه وکړه ده د سردرو ښکلا
سروه د بوستان په قد ده دشنو باغچو ښکلا
حوره په ښایست ده دا ځی باغ حرم په لور
دا د نجونو میره وه لاړه د ګلشن په لور
دا دنجونو میره ده ښه ښکاري همزولو کې
دا سې وطني ښکلا نشته پدې نورو کې
ځار تر افغانی حسن ځمه دوطن په لور
دا د نجونو میره وه لاړه دګلشن په لور

دیسمبر ۲۰۰۴
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۵

کاش د خپل وطن بزګر وای
یا چوپان وای یا کارګر وای
اوس په بل ملک کی نوکر یو
په چرتو کې چې اوسیږو

دلته بل رنګ ترانې دي
دلته بل شان ته نغمې دي
موږ د خپل مالت نه لرې
په میرو کې چې اوسیږو

نه ځما د کلي خوند شته
نه هغه د یاري رنګ شته
دلته مینه بازاري ده
په دوکو کې چې اوسیږو

دلته زړونه دي مات شوي
د مستي نه دي ولیدلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جلا وطن

دا مور ښو مره بد نصیب یو
په پردو کې چې ا وسیږو
نه د ځان نه د قریب یو
غیر ملکو کې چې اوسیږو

وطن مور وطن عزت دی
وطن مینه محبت دی
اوس مو وران دی د زړه کلی
شوګیرو کې چې اوسیږو

دغه ښوک دی چې یې وران کړو
نن احتیاج یې د جهان کړو
دا د کوم ظالم له ظلمه
تورو شپو کې چې اوسیږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنګړي

مانه د زرګر د دوکان
خيالي پاولي غواړي
سپينې ليچې تشې ګرزي
ليلا ځمانه شنه بنګړي غواړي
زرګره نقد ې روپۍ واخله
مانه اشنا د لاس بنګړي په خپل مرضي غواړي
سپينې ليچې تشې ګرزي
ليلا ځمانه شنه بنګړي غواړي
اشنا ځمانه مرور دی
د لاس بنګړي مې خوږ اشنا په بې صبري غواړي
سپينې ليچې تشې ګرزي
ليلا ځمانه شنه بنګړي غواړي
بنګړي د يار په لاس کې خوند کړي
په سپين مړوند د بنګړو شرنګ ښکلې ځواني غواړي
سپينې ليچې تشې ګرزي
ليلا ځمانه شنه بنګړي غواړي

۲۰۰۷/۱۲/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلوریزه

زه افغان یم خپل وطن راباندې ګران دی
اتحاد او ورور ولي ځما ارمان دی

چې یې مینه د وطن یې ده په زړه کې
افغاني دا هم وطن را باندې ګران دی

مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو دا ظلم دا وحشت به وی تر کومه پورې؟
خاونده ستا د قدرتونو نه به مو تمه وشي ؟

دغه ناتار چې نن سبا په ولسو روان دی
ددې وحشت دختمیدو نه به څه تمه وشي ؟

که داسې نه وي نو راپاڅه ای مظلوم ټبره
یو لوی تحریک د ولسو نه به څه تمه وشي

افغاني ستا کلي باندې چې ورانوي نه ګورې؟
ددې ورانکار سړي خورو نه به څه تمه وشي ؟

۲۰۰۹ - ۱ - ۲۹

مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه تمه وشي ؟

دغه تغیر او بدلیدو نه به څه تمه وشي ؟
د جهانخوارو د وعدو نه به څه تمه وشي ؟

دا به رښتيا وي هغه څه چې دوی وعدې ورکوي؟
د نوي مشر تدبيرو نه به څه تمه وشي ؟

خلکو د ظلم او ورانکاره سرمايې نظام نه
ددو هوښياره لېونو نه به څه تمه وشي ؟

روزګار به بيا خپل ازموينه راڅرګنده کاندي
زمونږ د بربادو ارمانونو نه به څه تمه وشي ؟

هغه ظالم پاچا د ظلم دانجام نه وروسته
د دغه ځوان د کړو وړو نه به څه تمه وشي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

که خپل که بیګانه ده

چا وران کړو دا وطن چا ترې لوټ کړې خزانه ده
که خپل که بیګانه ده
چې خپل یې ورانوي بیا د پردو نه څه ګیله ده
دا څنګه زمانه ده ؟

هر چا تر خپله وسه دا وطن کړلو خراب
څوک ناست دی بلډنګو کې په ډالر کوي حساب
څوک پروت دی په خیمه کې له یخنۍ نه شو کباب
هر چا ده غړولې د خپل خوښې ترانه ده
دا څنګه زمانه ده ؟

په نوم د عدالت دی خو خیانت پکې چالان دی
غریب پدې وطن کې د ماړه نس په ارمان دی
دا ملک چا ته جنت چا ته په مثل د زندان دی
هستي یې رانه لوټ کړه د ډالرو یارانه ده
دا څنګه زمانه ده ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک لاړه ترکیهانه موږ په خپلو کی جنګیږو
پدې عصر وزمان کې د پردو په ډول ګډیږو
نفاق او تربګني کې هېڅ مطلب ته نه رسیږو
وطن په نامه یو شئ صرف همدا یوه چاره ده
دا څنګه زمانه ده ؟

ټینګ عزم افغانی او وروږګلوي مو سعادت دی
وطن ته د بادردو هیواد والو ضرورت دی
یووالی اتحاد زمونږه پوهه دی همت دی
وطن به شي اباد که دا مو عزم او اراده ده
دا څنګه زمانه ده ؟

۲۰۰۸ / ۲/ ۲۵
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل به خجالته وي ستا ښکلي رخسار نه بیا
لرې به اغیار شي یاره ستا راتلو سره

زه خو د وفا تمه صرف خپل اشنا نه کړم
زړه به می قرار شي یاره ستا راتلو سره

ما دې د ښایسته حسن لوړ انداز لیدلی دی
ژوند به لاله زار شي یاره ستا راتلو سره

زه په افغاني رسم یار ته تمه ، تمه یم
خلاص به انتظار شي یاره ستا راتلو سره

----
۱۷ / ۱ /۲۰۰۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاره ستا راتلو سره

باغ به مې ګلزار شي یاره ستا راتلو سره
ژوند به نوبهار شي یاره ستاراتلو سره

یاره ستا د ښکلي مخ چرته هم ثاني نشته
زړه به ځوان مالیار شي یاره ستا راتلو سره

هسی محبت چه کړی توربورا په ګل باندی
داسی به روزګار شی یاره ستا راتلو سره

زړه خو ستا د خوږ زړګي خوږ نظر په تمه دی
روغ به دې بیمار شي یاره ستا راتلو سره

ښکلي ارزوګانی دي ښکلو ارمانو نه سره
ورک به مې تلوار شي یار ستا راتلو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیبره

خیبره ستا لیدو ته د ځلمو سره درځم
ستا جګو جګو غرو ته د پښتو سره درځم

اغیار که چیرې لارکې د اغزو دامونه کیږدي
هیڅ ډار مې ترې نه شي ابله پښو سره درځم

زما دنیکو کورې تاکې ښکلي تاریخونه دي
میړانه نارینتوب او د اسرو سره درځم

پردی که په خپل زوراو په طاقت باندې نازیږي
زه خپله پښتونواله او شملو سره درځم

دا ستا په سردرو کې د میړانې هدیرې دي
مزار ته یې د سرو ګلو غنچو سره درځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنوری ۲۰۰۷

۳۰

توپیر

ما د خیالونو د باغچو ښاپیرۍ
دهوسونو د دنیا ناوکۍ
په سمه ورځ او په رڼا ولیده
ما یوه ښکلې تماشا ولیده
زه د حسنو میلمه شوم
د ښاپیرو میلمه شوم
هلته زه پوه شوم په دې
چې دخوندونو او خیالونو دنیا
د هوسونو دنیا
درڼا ورځې د خوندونو سره
خوږو وختونو سره
تعبیر په څه انداز دی
توپیر په څه انداز دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیسمبر ۲۰۰۵

د یار مینه

د یار مینه زوریدل دي بل څه نه
په سوراورکې سوزیدل دي بل څه نه

چې د چا په زړه کې اور د مینې بل شي
مایوسي ده ژړیدل دي بل څه نه

د پتنګ د مینې بد شانته انجام دی
په لمبو کې لمبیدل دي بل څه نه

د جانان مینه د سره قرباني ده
په سوراور ورته دنګل دي بل څه نه

۲۰۰۸- ۳ - ۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر څو به خپل میځ کی جنګونه کوو
د بل په لمسه ورور وژنه کوو
څه بی حسابه مو تورسری ، ماشومان مری
له هری خوا نه افغانان مری

دلته کی مینه محبت مری
دلته افغان دلته همت مری
دلته ناهید او د نازو انا لمسیان مری
له هری خوا نه افغانان مری

راځی ای ټولو ډلو ډلو خلکو
په بیلو لاروویشل شوو خلکو
که یولاس نشو هم وطن هم موایمان مری
له هری خوا نه افغانان مری

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۰۰۹ - ۸ - ۴

۵۳

يووالى

لا تر څو به زموږ ګران وطن ورانيږي
لا تر څو به زموږ کلى لا نړيږي

ورنو لږ څه د تدبير نه کار په کار دى
په يووالي باندې هر مشکل سميږي

چې يووالى ورورګلوي يې په نصيب شي
افغانى وطن به خا ماخا جوړيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲- ۹ - ۲۰۰۷ کال
مهاجرت

حالت

زړه ته کله کله راشي مايوسي
خفه کيږود ناا هلو په دوستي

که له يو خوا مو هجران زړګی کباب کړ
بيا د بلې خوا دی غم د بې وسي

عاقبت به مو وکومې لورته بيايي
چې رټلي ګڼو ژوند د سالوسي

د خوارانو سره خوار يو مونږ په طبع
د خانانو دود موځانله لمسوي

مونږ چې وګورو د ماتو زړونو خلک
پرې زوريږو ډ ېر بې حده په راستي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د عدل په بازار کله ورګډ شو
د سرو ، سپينو فرق يې وينو سم دستي

۳۳

په کوزاو برکی

په کوزاو برکی نن بی شمیره انسانان مری
له هری خوا نه افغانان مری

څوک د طالب څوک ترهګر په نامه
څوک داجیر څوک دنوکر په نامه
زموږ زاړه زموږ تنکی، تنکی ځوانان مری
له هری خوا نه افغانان مری

دنیا روانه ده کیهان لټوی
په علمیت کی ټول جهان لټوی
زموږ مکتب زموږ شاګرد پوه استادان مری
له هری خوا نه افغانان مری

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ انسانیت او عدالت یادو
موږ تل انصاف او صداقت یادو
خو په عمل کی هم منصف هم مسلمان مری
له هری خوا نه افغانان مری

۵۲

راشه چه سپرلی دی شم

راشه چه سپرلی دی شم ګلزار دی شم
راشه چه د بدی ورځی یار دی شم
ستا د پاکی مینی محبت کی یار
ژوندشمه ورمه شمه بهار دی شم
نه شته بله لار نه بل تدبیر چیری
راشه چه مرهم دی شم قرار دی شم
ته ما ته په مینه مینه وګوره
زه به دی لمبه شمه انګار دی شم
ما سره جذبه د ه محبت زړه کی
راشه چه کاکل دی شم سینګار دی شم
مینه د اخلاصه سره خوندکوی
راشه چه د مینی وفا دار دی شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسکه غاړه زیب لری امیل سره
راشه چه د سپینی غاړی هار دی شم
شرنګ دی د پایزیب په زړګی ښه لګی
راشه چه پایزیب دی شم شرنګار دی شم
۲۰۰۹ - ۵ - ۲۲

۵۱

موږ په مینه د اشنا هسې صادق یو
چې مجنون ورته عاجزدی په دوستي

افغانی چې د کوم چا په مینه سوزي
د هغه نګار په مینه کړي مستي

کال ۲۰۰۵ مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه څه ده

دغه چټه ښکلا ګوره
وای په مینه نه رسیږم

خپله مینه کې لمبیږي
وای په چل یې نه پوهیږم

مینه اور مینه سیلاب دی
مینه ژوند مینه کتاب دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه پوهه ده علمیت دی
مینه کار دی شجاعت دی

مینه سیند دی لوی دریاب دی
مینه شرنګ دی یو رباب دی

۳۵

دا مو په خپله په ځان وکړه
چې د پردو په لمسون خپل کور ورانونه

راځی چې خپل وطن اباد کړو
تر څو به ګالو د پردیو پیغورونه

وطن د ټولو شریک کور دی
دا دشمنان مو په قومونو بیلوینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اتفاق نه هرڅه جوړ شي
راځئ چې يو کړو افغاني خواره قومونه
----
۱۲ / ۱ / ۲۰۰۸

۵۰

زموږ مينه زموږ ګران افغانستان دی
زموږ مينه زموږ ژوند زموږ ايمان دی

بې وطنه چې اوسيږي په غربت کې
خوږ ژوندون ورته په مثل د زندان دی

زموږ مينه زموږ هيله ده ارمان دی
اتفاق او ورورګلوي د هر افغان دی

دا وطن په ورورګلوۍ باندې جوړيږي
په يووالي باندې هر مشکل اسان دی

د وطن غيږه کې مې کور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته پردي مالت کې خوب کله راځینه

د وطن خاورې به رانجه کړم
دا پردیسي ژوندون مې هردم زوروینه

چې مو تاریخ ته نظر وکړو
جګې شملې مو د پلرو را یادې شینه

۴۹

مینه بحر دی طوفان دی
مینه دا فانی جهان دی

مینه ښه شانتې نغمه ده
یوه ښکلې ترانه ده

دا د ژوند مانا ده مینه
هم د خوند مانا ده مینه

څوک د خدای سره کړي مینه
د عقبا په لارې سر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک په دی فاني جهان کې
د ریا په لارې سر دی

مینه کور مینه دلبر دی
مینه زور دی او هم زر دی

ځوک د کار سره کړي مینه
ځوک مین په خپل هنر دی

ځوک روزګار سره کړي مینه
هم پیشوا دی هم رهبر دی

د یار مینه زوریدل دي
په سور اور کې سوزیدل دي

د پتنګ انجام د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لمبو کی لمبیدل دي

د مین په برخه ګوره
مایوسي ده ژاړیدل دي

د جانان مینه د سره
(په سور اور ورته دنګل دي)

۲۰۰۸/ ۱/ ۹

۳۷

زموږ مینه

دا د مینې عجیبه لویه دنیا ده
څوک په مینه کې مجنون څوک یې لیلا ده

چې په مینه محبت کې دی تېر شوی
مینه کړې ده درخو ده که رابیا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه څه ده مینه سیند دی لوی دریاب دی
مینه پوهه ده علمیت مینه کتاب دی

د یار مینه زوریدل دي بل څه نه دي
په سوراورکې سوزیدل دي بل څه نه دي

د پتنگ د مینې بد غوندې انجام دی
په لمبو کې لمبیدل دي بل څه نه دي

دلته سترې بادشـــاهۍ وې
ډیرې لــوې امپراتورۍ وې

څوک چنگیز په شان مغرور ؤ
نا پیـــلون هم لوی باتور ؤ

لږ عبرت ژوندته پــکار دی
کبر جن سرې تل خـــوار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن دا مست چې پــه ډالر دي
دوی د ځـــــانه بې خبر دي

سبا خـــدای له په رفتن دي
بس محتـــــاج د یو کفن دي

»»»

۲۰۰۹ - ۸ - ۲۷

۴۷

تر څو به دا نفاق وي

راځی چې جوړ کړو دغه وران کلي کورونه
ورونړو تر څو به دا نفاق وي

راځی چې یو کړو دا خواره واره قومونه
ورونړو تر څو به دا نفاق وي

ګودرمو وران پېغلې سرتورې شولې
د ورور ګلوۍ خبرې نورې شولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلي بانډې مو رانسکورې شولې
ځوبه د بل په لمسون خپل کور ورانونه
ورونهو تر څو به دا نفاق وي

دا وطن مينه غواړي کار غواړي
بيا جوړولو ته يې زيار غواړي
ښکلو باغچو ته يې مليار غواړي
تر څو به اورو د پرديو پېغورونه
ورونهو تر څو به دا نفاق وي

ورونهو تدبير او علميت دی په کار
لوړ شجاعت او صداقت دی په کار
بيا رغونې ته همت دی په کار
راځی پوره کړو د کالونو ارمانونه
ورونهو تر څو به دا نفاق وي

دا مو د کلو او بانډو وطن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ښایست د منظرو وطن دی
د ولسونو ، پرګنو وطن دی
سره جرګه کړو افغاني ټول ولسونه
ورونړو تر څو به دا نفاق وي

۳-۸- ۲۰۰۷ کال مهاجرت

موقعه

دا ژوندون یوه موقعــــه ده
د چاته لنـــډه چاوږده ده

دا مــــوقعه ده هغه چاله
چې فرصت لري سبـــــا له

خو په هر شي کې انجام شته
څوک صادقه هم بدنام شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوه او ښــه خلک تیر شوي
بد په بد نامـــــه یاد شوي

خـــاطرې ترې پاتـه کیږي
نیک په ښه نامـــــه یادیږي

د ژونـــــدون په پړاوو کې
په وختـــــــونو زمانو کې

ډیرۀ ستر ستر قدرتــــونه
د بــدبې وې مقــــــامونه

۴۶

ګډ شوه په ډول د اجنبي رنګ په رنګ
څه بې وقاره حیثیتونه تېر شول

هسکه شمله مو د نیکو شوه ټیټه
د پردو رسم او رواجو نه تېر شول

دا بې فرهنګه د فرهنګ تر نامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ د کلتور او له دودونه تېر شول

د ا د تاريخ او افغانيت دښمنان
دوی مو لستوني کې مارونه تېر شول

افغاني ! نه رسي منزل ته هغوی
چې د وطن او ولسو نه تېر شول

۲۰۰۸ - ۱۲- ۲۸

برول - جرمني

۴۵

ځوانيمرګه او زليم

يوه مينه يوه ناز يوه ادا وه
يوه ښکلې نازنينه دلربا وه
خوږې سترګې محبت سره اشنا وه
هغه لاړه د عمرونو مسافر شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه لاړه مور او پلار يې په غم ژاړي
د ځوانۍ د مرګ بهار يې په غم ژاړي
زموږ کلي زموږ ښار يې په غم ژاړي
اوس هغه د مور او پلاره مرور شوه

تر سهاره پرې د غم اوښکې جارې دي
مور او پلار يې اوس د غمه لېوني دي
نا اميده په ژړا خپل او پردي دي
په ځوانۍ کې دا پېغلوټه چيرته سر شوه

۴۰

نن اسمان دی په دې کلي راوليدلی
دلته هر سړی بې حده زوريدلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې ماتم کې هر چا ځان دی خپل ګڼلی
ښه ځواني یوه ښکلا نن د نظر شوه

ربه ستا دنیا ده لویه ته بادشاه یې
هم د خان هم د غریب هم د ګدا یې
ته په خپله په خپل کار باندی اګاه یې
نن خور لانه مې د لور خاورې په سر شوه

۲۰۰۷ /۲/ ۲۰۰۷ ماین اشف جرمني

حالات

په مونږه څومره چې وختونه تېر شول
هومره عبث میاشتې، کالونه تېر شول

دا به تقدیر وه که مو خپله ګناه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژوند مو څومره کړاونه تېر شول؟

خلک بنه ژوند ته ترکیهانه لاړل
زموږ عبث ټول فرصتونه تېر شول

دغه حالاتو په موږ څه ونکړل
زموږ روزګار کې ټول غمونه تېر شول

یوه لحظه ارام مو ونه لیدو
څه ناکراره مو فکرونه تېر شول

خپلو مینځو کې جنګوي افغانان
څومره وحشت څومره ظلمونه تېر شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځو مره شو بې قدره په بل ملک کې چه او سېږو
دلته هر قدم کې د افغان په نوم زوریږو

ټول عیب په نفاق کې دی په دې هم نه پوهیږو
وران شو د شملو وطن د کلو او بانډو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلرو او د نیکو وطن

راشئ خوږو ورنو سره یو شو د افغان په نوم
ځو به دا نفاق وی چه بیلیږو این او ان په نوم
لاس د ورورۍ ورکړو د اخلاص او د ایمان په نوم
جوړ کړو افغانی وطن د سولې او جرګو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلرو او د نیکو وطن

۴۳

د نیکو وطن

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل وطن مو وران شو شو محتاجه د پردو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلرو او د نیکو وطن

دلته مجبوری ده هر قدم کی تکلیفونه دی
دلته بی وسی ده هری خوا ته پیغورونه دی
بل غوندی قانون دی مایوسی ده زحمتونه دی
هر قدم پردی دی راته ښکاری د میرو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلر او د نیکو وطن

څه خو په وطن کی ډیر بی شمیره شهیدان شول
ډیر نور د ابرو خلک بی کوره بی کاروان شول
څوک بیا په پردی وطن کی پاتی په بیابان شول
دا نسل لا پریږده چه مو وران شو دلمسو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلر او د نیکو وطن

یاره ستا په اننګو کې
چه د چا د وینې رنګ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پردیس خیالونه

د شعرونو مجموعه

سمیع الدین سعید افغاني

د شاعرپه هکله

سمیع الدین افغاني د اروابناد مولوی محمد سعید
(سعید افغاني) ځوی د مرحوم مولوی عبدالمجید
لمسی په کال۱۳۳۳ه ش کی دلغمان ولایت د عمرزیو
د قریی دخیراباد په کلی کی زیږیدلی دی ۰ لمړنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زدکړی یی د لغمان ولایت د حیدر خانیو په د هاتی
ښونځی ، دمهترالمک ابتدایه ښونځی او د روښان په لیسه کی سر ته رسولی او په کال۱۳۵۹ کی د لوړو او مسلکی زده کړو د لاسته راوستلو په مقصد بهر ته واستول شو۰ اوپه کال۱۳۷۴ کی د کورنیو چارو په وزارت کی د ډګروالی تر رتبی رسیدلی دی۰
سمیع الدین افغاني شاعردی چه یوه شعری مجموعه یی (د وطن یادونه) تر سر لیک د چاپه راوتلی ، ډیره برخه لیکنی او شعرونه یی د وطن په مجلو او جرایدوکی خپاره شوی دی او همدارنګه ډیر شعرونه یی دوطن دوتلو شاعرانو او لیکوالانو په علمی سیمینارونو او مشاعرو کی دکلمه شوی اویو تعداد نور یی دوطن د خوږ ژبو سندرغاړو په خوږو اوازونو کی کمپوز شویدی لکه بنجاره ماما ، پل دی بختو رشه ، همت ، افغان یم ، دا افغانستان دی ، یاره ستا په اننګوکی او ډیر نور چه زموږ دهیواد والو د توجه وړ ګرځیدلی دی ۰
سمیع الدین افغاني متاهل او د پنځو اولادو څښتن دی ۰

لیکل شوی اثار

د وطن یادونه - شعری مجموعه، د خاپوړو کلی - دکلو او بانډو کیسی
پس از بازګشت - داستان کوتا ، پردیس خیالونه -شعری مجموعه
(دحق دلاری فرهنګی ټولنه۰ جرمنی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

SAMEUDDIN AFGHANI

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library